

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ประเทศไทยมีการจัดตั้งองค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นระยะเวลากว่าร้อยปี มีวิวัฒนาการมาซึ่งสามารถลำดับเป็นช่วงเวลา ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2435 - 2540 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงตราพระราชกำหนด สุขาภิบาล ร.ศ. 116 เพื่อเป็นตัวอย่างในการพัฒนาเมืองแก่หัวเมืองทั่วไป ทรงประกาศพระบรมราชโองการจัดตั้งสุขาภิบาลท่าลอม เป็นกิจการสุขาภิบาลที่เกิดขึ้นในหัวเมืองแห่งแรก ต่อมา พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงทดลองจัดตั้ง “คูสิทธานี” เพื่อเตรียมการในการเป็นแบบอย่างของการปกครองท้องถิ่น มีการตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล ปีพุทธศักราช 2476 โดยให้เทศบาลมีฐานะเป็นนิติบุคคล ตราพระราชบัญญัติสุขาภิบาล ปีพุทธศักราช 2495 มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการเร่งรัดการปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการขยายตัวออกไปทั่วประเทศ และให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสสร้างความเจริญให้แก่ตนเอง (สถาบันพระปกเกล้า, 2545 : 533 - 536)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล เป็นหน่วยราชการส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดประชาชนมากที่สุดเนื่องจากมีศักยภาพในการบริการสาธารณะ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นหลักการสำคัญในการบริหารงานของเทศบาล ประการแรกคือ การปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลอยู่บนพื้นฐานความคิดของประชาธิปไตยท้องถิ่น และการปกครองตนเอง ที่ให้ความสำคัญกับประชาธิปไตยโดยตรง โดยที่ประชาชนเข้ามาดำเนินกิจการชุมชนด้วยตัวเอง การมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบและร่วมรับผิดชอบจึงเป็นหลักพื้นฐานของการบริหาร ประการที่สอง การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของหลักธรรมาภิบาล ซึ่งเป็นหลักการทางการบริหารที่เทศบาลยึดถือเป็นกรอบการปฏิบัติ โดยหลักธรรมาภิบาลนั้น ได้มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2542 ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับกับหน่วยงานของรัฐตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2542 เป็นต้นมา โดยระเบียบนี้กำหนดให้ทุกหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการบริหารจัดการโดยยึดหลักการ 6 หลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า การบริหารการจัดการประเทศที่ดีในทุก ๆ ด้าน และทุก ๆ

ระดับ การบริหารการจัดการที่ดีดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีหลักคิดว่าทั้งประชาชน ข้าราชการ บริหารประเทศเป็นหุ้นส่วน (Partnership) กันในการกำหนดชะตากรรมประเทศ แต่การเป็นหุ้นส่วนไม่ใช่หลักประกันว่าจะเกิดธรรมรัฐ (Good Governance) ยังต้องหมายถึง การมีกฎเกณฑ์ กติกาที่จะให้เกิดความโปร่งใส ตรวจสอบได้ (ธีรยุทธ บุญมี, 2541 : 9 - 11) ประสิทธิภาพ ความเป็นธรรมและการมีส่วนร่วมของสังคมในการกำหนดนโยบายบริหาร ตรวจสอบ ประเมินผลอย่างจริงจัง (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, 2541 : 25)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ประกาศเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2550 โดยมาตรา 78 รัฐต้องดำเนินการแถลงนโยบายด้านการบริหารแผ่นดินที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นเอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณสุขท้องถิ่น ให้ทั่วถึง และเท่าเทียมกันทั่วประเทศ และมาตรา 87 ยังได้กำหนดแนวนโยบายการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ 5 ประการ คือ (1) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น (2) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมืองการวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ (3) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ในรูปแบบของกรรมาธิการวิสามัญหรือตามสาขาอาชีพที่หลากหลาย หรือรูปแบบอื่น (4) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และจัดให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมืองและ (5) ส่งเสริมและให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การมีส่วนร่วมของประชาชนตามมาตรานี้ต้องคำนึงถึง สัดส่วนของหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน

เทศบาลตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก โดยทั่วไปเทศบาลตำบล มีฐานะเดิมเป็นสุขาภิบาล การจัดตั้งเทศบาลตำบลกระทำโดยประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะท้องถิ่นขึ้นเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เทศบาลตำบลมีนายกเทศมนตรีคนหนึ่งทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารและสภาเทศบาลซึ่งประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 12 คนที่ราษฎรในเขตเทศบาลเลือกตั้งมาทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรเขตเทศบาล เทศบาลตำบลมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยและความสะอาด สร้างและบำรุงถนนและท่าเรือดับเพลิงและกู้ภัย จัดการศึกษา ให้บริการสาธารณสุข สังคมสงเคราะห์และรักษาวัฒนธรรมอันดีในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังอาจจัดให้มีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการอื่น ๆ ได้ตามสมควร

ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานของเทศบาล เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนตาม พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2532 ต่างให้ความสำคัญต่อการบริหารราชการอย่างโปร่งใส สุจริต เปิดเผยข้อมูล และการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ การตัดสินใจทางการเมือง รวมถึงการตรวจสอบ การใช้อำนาจรัฐในทุกระดับ โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเลือกตั้งสมาชิกสภา หรือผู้บริหารท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการบริหารงานตั้งแต่การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจทำอะไร อย่างไร การจัดทำแผนงบประมาณประจำปี เนื่องจากแผนพัฒนาเป็นเครื่องชี้ทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น และเป็นตัวกำหนดแนวทางการจัดสรรทรัพยากรรวมทั้งงบประมาณ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน รวมทั้งการตรวจสอบ การจัดซื้อ จัดจ้างของเทศบาล เพื่อให้เกิดความถูกต้อง โปร่งใสและเป็นธรรม และการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของเทศบาล การประเมินผลงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสุดท้ายประชาชนย่อมมีสิทธิเหนือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีอำนาจในการถอดถอนผู้บริหาร หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ประชาชนเห็นว่าปฏิบัติงานเสียหาย ล้มเหลว หรือมีพฤติกรรมเสื่อมเสีย โดยสรุป เทศบาลจะต้องสร้างระบบ กลไก ที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในทุกขั้นตอน เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม

ในทางปฏิบัติพบว่า ปัญหา และอุปสรรคของการบริหารงานของเทศบาล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยในการจัดบริการสาธารณะยังคงมีอยู่ ความเพิกเฉยในสิทธิ หน้าที่ของประชาชนในท้องถิ่น ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารในระดับต่ำมากเมื่อเทียบกับประชาชนที่มีการปกครองที่เข้มแข็ง จากการที่ประชาชนไม่สนใจต่อการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อาจทำให้การจัดบริการสาธารณะของ เทศบาล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ตรงกับปัญหาและความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง (โกวิทย์ พวงงาม, 2549 : 32) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2540 : 15) และสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาชนบท จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (2541 อ้างถึงใน พิรสิทธิ์ คำนวนศิลป์ และศุภวัฒน์นคร วงศ์ชนสุ, 2549 : 36) ที่ได้ผลตรงกันว่า หากประชาชนในชุมชนไม่สนใจต่อกิจกรรม และการบริหารงานของเทศบาล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่นการเข้าร่วมสังเกตการณ์ ประชุมสภา ไม่เข้าร่วมเสนอปัญหา ในการกำหนดปัญหา แผนพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาดซึ่งการมี

ส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนา ของ เทศบาล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะทำให้แผนพัฒนาที่กำหนด ๆ ไว้ไม่ตรงกับปัญหา และความต้องการของชุมชน

จากความสำคัญของปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนมีผลโดยตรงต่อการประสบความสำเร็จของการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การทบทวนวรรณกรรมและผลการวิจัย จากการสังเกตด้วยตัวเอง เนื่องจากผู้วิจัยทำงานในเขตเทศบาล พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลมีน้อย หรือการมีส่วนร่วมนั้นถูกชี้แนะและถูกชี้แนะจากฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายการเมืองให้เชื่อ และคล้อยตาม ซึ่งทำให้ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยและหลักธรรมาภิบาล (สนธยา เศวรัตน์วิไชย, 2550 : 3) เพื่อเป็นการแสวงหาคำตอบ และการศึกษาอย่างเป็นระบบ ให้ได้มาซึ่งการมีส่วนร่วมที่เกิดขึ้นจริงในระดับพื้นที่ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาวิจัยระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุงในด้านการเลือกตั้ง การจัดทำแผนงบประมาณประจำปี การจัดกิจกรรมของเทศบาล การตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างของเทศบาล และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยใดบ้างที่ทำให้ระดับการมีส่วนร่วมแตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการบริหารจัดการในการพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุงได้มากขึ้น เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้เทศบาลตำบลได้ดำเนินการบริหารเทศบาลไปในทิศทางเดียวกัน และเพื่อพัฒนาในด้านต่าง ๆ ในจังหวัดพัทลุงให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบล ในจังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุง
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาอาศัยในเขตเทศบาล

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบล ในจังหวัดพัทลุง โดยมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครักวเรือนในเทศบาลตำบล ในจังหวัดพัทลุง ในเขตเทศบาลตำบลแม่ขีร์ เทศบาลตำบลท่ามะเคือ และเขตเทศบาลตำบลเขาชัยสน รวมจำนวนครักวเรือนทั้งหมด 3,883 ครักวเรือน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครักวเรือนในเทศบาลตำบล ในจังหวัดพัทลุง ในเขตเทศบาลตำบลแม่ขีร์ เทศบาลตำบลท่ามะเคือ และเขตเทศบาลตำบลเขาชัยสน รวมจำนวนครักวเรือนทั้งหมด 363 ครักวเรือน โดยได้มาจากการสุ่มอย่างเป็นระบบ

3. ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุง ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

- 3.1 การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง
- 3.2 การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงบประมาณประจำปี
- 3.3 การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
- 3.4 การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง
- 3.5 การมีส่วนร่วมในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

4. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

- 4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่
 - 4.1.1 เพศ
 - 4.1.2 อายุ
 - 4.1.3 ระดับการศึกษา
 - 4.1.4 ศาสนา
 - 4.1.5 อาชีพ
 - 4.1.6 รายได้
 - 4.1.7 ระยะเวลาที่อยู่ในเขตเทศบาล

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบล ในจังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุง อยู่ในระดับมาก
2. ประชาชนที่จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา รายได้ อาชีพ ระยะเวลาอาศัยในเขตเทศบาล มีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบล ในจังหวัดพัทลุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบล ในจังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์ ดังนี้

1. **เทศบาลตำบล** หมายถึง เทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุง ที่มีการยกฐานะจากสุขาภิบาลให้เป็นเทศบาลตำบล ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาล เป็นเทศบาลในพุทธศักราช 2542 ได้เสนอมายังกระทรวงมหาดไทย (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 116 ตอนที่ 9 ณ 24 กุมภาพันธ์ 2542) ถึง ปีพุทธศักราช 2547 (หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0890.2/ว 3156 ลงวันที่ 20 กันยายน 2547 เรื่อง แนวทางปฏิบัติการจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุง จำนวน 12 แห่ง)
2. **การมีส่วนร่วม** หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุง รวม 5 ด้าน ได้แก่ การเลือกตั้ง การจัดทำแผนงบประมาณประจำปี การจัดกิจกรรมของเทศบาล การตรวจสอบการใช้จ่ายจัดจ้างของเทศบาล และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
3. **ระดับการมีส่วนร่วม** หมายถึง ความมากน้อยของการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุง โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ การมีส่วนร่วมระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และการมีส่วนร่วมระดับน้อยที่สุด

4. **ครัวเรือน** หมายถึง ประชาชนที่อยู่ในครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุง โดยเป็นครัวเรือนที่มีขนาดจำนวนประชากรมาก ปานกลาง และน้อย ในเขตเทศบาลตำบลแม่ขรี เทศบาลตำบลท่ามะเค็ด และเขตเทศบาลตำบลเขาชัยสน จำนวน 3,883 ครัวเรือน

5. **อายุ** หมายถึง อายุตามปฏิทินสากลของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นอายุของหัวหน้าครัวเรือนที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งได้เป็น 3 ช่วง คือ 1) ระหว่าง 18 - 30 ปี 2) ระหว่าง 31 - 45 ปี และ 3) ตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป

6. **ระดับการศึกษา** หมายถึง การศึกษาของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งได้เป็น 4 ช่วง คือ 1) ประถมหรือต่ำกว่า 2) มัธยม/ปวช. 3) อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และ 4) ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

7. **ศาสนา** หมายถึง หลักธรรมคำสอน ปรัชญาและกฎระเบียบต่าง ๆ ของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งได้เป็น 2 ศาสนา คือ 1) ศาสนาพุทธ และ 2) ศาสนาอิสลาม

8. **อาชีพ** หมายถึง อาชีพของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งได้เป็น 5 อาชีพ คือ 1) เกษตรกรรม 2) ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว 3) รับจ้าง 4) นักศึกษา และ 5) รับราชการ/พนักงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

9. **รายได้ต่อเดือน** หมายถึง รายได้จากการทำงาน และรายได้จากแหล่งอื่นเฉลี่ยต่อเดือน ของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งได้เป็น 3 ช่วง คือ 1) ไม่เกิน 5,000 บาท 2) ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท และ 3) มากกว่า 10,000 บาท

10. **ระยะเวลาอาศัยในเขตเทศบาล** หมายถึง เวลาที่อาศัยอยู่ในเทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุง ของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งได้เป็น 3 ช่วง 1) ไม่เกิน 10 ปี 2) ระหว่าง 11 - 20 ปี และ 3) 20 ปี ขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบล ในจังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยคาดว่าประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุง
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุง
3. เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทาง ในการหามาตรการเพื่อเพิ่มศักยภาพให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาลในจังหวัดพัทลุง